

oznámiť, že za výkon verejnej funkcie v roku 2020 nepoberal žiaden príjem. Z toho navrhovateľ vyvodzuje, že rozhodnutie výboru bolo spôsobené porušením právnej povinnosti ministerstva hospodárstva, ktoré podľa čl. 2 ods. 4 ústavného zákona malo do 20 dní, teda najneskôr v máji 2021 oznámiť, že bol odvolaný z funkcie likvidátora štátnych podnikov.

II.

4. Zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom ich funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona (IV. ÚS 177/07, III. ÚS 141/2010, II. ÚS 188/2014). Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním svojho druhu upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až 8 ústavného zákona (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018).

5. Z hľadiska posúdenia dôvodnosti návrhu je rozhodné posúdenie čl. 9 ods. 13 poslednej vety ústavného zákona, podľa ktorého konanie sa zastaví aj vtedy, ak sa verejný funkcionár pred hlasovaním o rozhodnutí podľa čl. 9 ods. 6 vzdá verejnej funkcie, a čl. 9 ods. 6 ústavného zákona, podľa ktorého ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil povinnosť ustanovenú ústavným zákonom, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Z týchto ustanovení je zrejmé, že ich účelom je vytvorenie procesného rámca na postup výboru v prípade, ak sa verejný funkcionár počas konania výboru vzdá verejnej funkcie. Tieto ustanovenia však nie sú procesným rámcom na situáciu sťažovateľa, ktorá spočívala v tom, že hoci bol verejným funkcionárom v roku 2021 a v tento rok aj skončil výkon verejnej funkcie, za rok 2020 nepodal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona. Právne postavenie sťažovateľa je určené tými ustanoveniami ústavného zákona, z ktorých vyplýva povinnosť verejného funkcionára podať oznámenie aj za rok, v ktorom skončil výkon verejnej funkcie. Táto povinnosť vyplýva z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, podľa ktorého verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu do 30. apríla každého kalendárneho roka podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok. Ústavnou sťažnosťou namietané rozhodnutie vychádza z aplikácie čl. 7 ods. 1 ústavného zákona a nebol dôvod na to, aby výbor aplikoval čl. 9 ods. 13 poslednú vetu ústavného zákona, ktorá sa vzťahuje na inú situáciu, ku ktorej môže dôjsť v priebehu konania výboru.

6. Rovnako ako dôvodnú nemožno vyhodnotiť námietku navrhovateľa, ktorá vychádzala z toho, že ministerstvo hospodárstva malo porušiť čl. 2 ods. 4 druhú vetu ústavného zákona, keď výboru do 20 dní odo dňa odvolania navrhovateľa neoznámilo, že navrhovateľ bol odvolaný z verejnej funkcie. Nesplnenie tejto povinnosti nemení nič na tom, že navrhovateľ nesplnil povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, čo je dôvodom na uloženie pokuty podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) a ods. 17 ústavného zákona.

7. Z námietok sťažovateľa proti rozhodnutiu výboru nemožno vyvodiť to, že by bol dôvod na to, aby bolo rozhodnutie výboru zrušené. Rozhodnutie je v súlade s ústavou a ústavným zákonom, nie je nepreskúmateľné a nemožno dospieť k tomu, že by výbor nedostatočne alebo nesprávne zistil skutkový stav. Nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia výboru podľa § 239 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), čo aj odôvodňuje záver o tom, že návrh je zjavne neopodstatnený a ako taký bol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutý.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2022

Peter Straka
predseda senátu